

Amanda Dübeck

Vad är fascism och vilka är SD?

Debatten efter valet fortsätter, och en av de frågor som förekommit i en rad media är vad Sverigedemokraterna är för något. Fascister, rasister, populisterna? Spalterna är öppna för inlägg i debatten om valnederlagets lärdomar. Vårt sidutrymme räcker inte till för alla inlägg så en del blir hänvisade till nätet. För publicering i papperstidningen gäller högst 3 500 tecken, inklusive blanksteg. Amanda Dübeck svarar här på Benny Åsmans inlägg om Sverigedemokraterna och fascismen.

Benny Åsman tar i sitt debattinlägg i *Internationalen* 15 oktober upp en mycket viktig debatt under rubriken "Är Sverigedemokraterna fascister?".¹ Att kunna skilja mellan begreppen och att ha en klar analys av vilka SD är, är avgörande för att vänstern ska kunna formulera en framgångsrik strategi för att slå tillbaka dem. Att kalla dem för deras rätta namn – nazister och fascister – bör vara en central del av denna strategi.

En fascistisk rörelse kan inte definieras utifrån sina egna uttalade mål eller ideologi. Tror man att bara de som har som uttalat mål att krossa arbetarklassen är fascister, kan man läsa SD:s partiprogram och hävda att de inte är fascister. Men det blir lika dumt som att läsa deras program och dra slutsatsen att partiet inte är rasistiskt eftersom de inte använder ordet "ras". En förståelse av SD måste skapas utifrån en helhetsbild av deras agerande och vilken funktion deras politik fyller.

SD har, liksom alla fascister, ett arbetarfientligt projekt som går ut på att mobilisera stöd för en extrem form av nationalism: i det här fallet begreppet "svenskhet" som hotas av invandraren och muslimen.

Vi kan inte heller ha en statisk definition av fascistiska rörelser utan måste se dem som föränderliga och under utveckling. SD startades av personer från olika nazistorganisationer med en uttalad strategi att vinna parlamentarisk makt genom att dölja nazismen utåt. Denna strategi är varken något nytt eller något som SD är ensamma om.

Den fascistiska rörelsen har alltid slitits mellan att å ena sidan låtsas följa de demokratiska spelreglerna och å den andra sidan bygga upp våldsamma gäng som terroriserar och använder sig av politiskt våld mot de svaga i samhället. Inte heller Hitler basunerade ut att han skulle krossa den parlamentariska demokratin och alla arbetarklassens organisationer, utan genomförde detta först efter att han tilldelats makten den demokratiska vägen.

De få undersökningar som gjorts av klasstillhörighet bland SD:s aktivister pekar mot att deras klassbas liknar den som fanns i Mussolinis fascistparti och Hitlers nazistparti: de som brukar kallas småborgare är starkt överrepresenterade. Trotskij skriver att denna klass är ekonomiskt splittrad utan varken den rike mannens makt eller arbetarrörelsens kollektiva makt och därför oförmögen att driva självständig politik. Att SD uppvisar ett sammelsurium av idéer är en följd av deras klassbas och ytterligare ett tecken på att vi har med fascism att göra.

Socialistiska partiet har i olika forum argumenterat för att det inte finns något behov att bygga en antirasistisk eller antifascistisk rörelse och Åsman anser att lösningen istället är att arbetarrörelsens alla delar tar strid för ett alternativ till den politik som satt finansens intressen i högsätet. Detta är ett farligt argument som inte tar den fascistiska faran på allvar och som underskattar SD. Det krävs en bred folkrörelse för att bekämpa den gryende fascismen där

¹ B. Åsmans artikel finner du här: [Är Sverigedemokraterna fascister?](#)

vänstern kan och bör spela en viktig roll. En vänster som ger sig i kast med det som är dagens brinnande fråga, att bygga en rörelse som kan stoppa fascisterna i valen och på gatan, har goda chanser att i den processen bygga nya allianser och hitta en ny publik för socialismens idéer och kamp. Den vänster som tror att det räcker med att bara fortsätta på samma spår som förut och inte ser SD:s intåg i riksdagen som vår största utmaning, är en vänster utan framtid som gjort sig själv irrelevant.

Amanda Dübeck
Internationella Socialister

Ur *Internationalen* nr 45/2010 (kort kommentar)

Benny Åsman

SD huvuduppgiften?

Att Amanda riskerar att göra sig själv irrelevant och skapa en vänster utan framtid faller henne inte in. Vad sker i Europa i dag? Jo, borgarklassen (inte fascistiska smågrupper) har förklarat arbetarklassen öppet krig. Det räcker inte längre med att dra åt svångremmen på den sociala välfärd som finns kvar. I den globala kampen om vinster och marknader ska den helt enkelt avskaffas. Kvar ska bli vad som en gång fanns – fattighjälp till hjon som hamnar liggande längst ner i botten. Resten får klara sig själva bäst de kan.

– Åt helvete med välfärdssystemet, lyder stridsropen från toryn Cameron, via Sarkozy och Papandreou, till vår egen bakgård där Reinfeldt och Borg skapar jobb genom att avskaffa dem.

Den som i det läget anser att socialister och arbetarklassen ska koncentrera sina krafter på att försvara sig mot SD borde byta glasögon.